δυνατότητα να εκτιμήσουν κατά πόσον μπορούν να υποβάλουν υποψηφιότητα (βλέπε απόφαση της 30ής Οκτωβρίου 1974, Grassi κατά Συμβουλίου, 188/73, Rec. 1974, σ. 1099).

3. Η συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων για την κάλυψη θέσεων Α 3 μπορεί εγκύρως να γίνει, δεδομένης της φύσεως και της σημασίας τους, χωρίς να ληφθεί υπόψη ο τομέας στον οποίο εντάσσονται οι δραστηριότητες των εν λόγω θέσεων αλλά μόνον λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτέρων προσόντων κάθε υποψηφίου, ειδικότερα δε της ικανότητάς του να διευθύνει μια σημαντική διοικητική μονάδα, όταν οι ανακοινώσεις κενής θέσεως δεν απαιτούν από τους υποψηφίους ειδικά προσόντα στον τομέα δραστηριοτήτων που καλύπτουν τα οικεία τμήματα.

4. Οι αποφάσεις περί προαγωγής δεν πρέπει να αιτιολογούνται ούτε έναντι των αποδεκτών τους, στους οποίους δεν μπορούν να προκαλούν βλάβη, ούτε έναντι των μη προαχθέντων υποψηφίων, για τους οποίους οι αιτιολογίες μπορεί να είναι επιζήμιες (βλέπε απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 1987, Delauche κατά Επιτροπής, 111/86, Συλλογή 1987, σ. 5345).

5. Κατά πάγια νομολογία, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων των προαγωγίμων υπαλλήλων, το δε Δικαστήριο οφείλει να περιορίζει τον έλεγχό του στο ζήτημα μήπως η εν λόγω αρχή έκανε προφανώς εσφαλμένη χρήση της εξουσίας της.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

Ο γενικός εισαγγελέας F. G. Jacobs ανέπτυξε τις προτάσεις του στις 27 Ιουνίου 1989 *. Πρότεινε στο Δικαστήριο:

1) να απορρίψει την προσφυγή·

2) να καταδικάσει την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.